

„Ossilooop-Tied“

Wu moi is dat hier buten, de Sömmer is nu dor. De Planten sünd an` t spruten, de Luft is hell un klar. De Vögels singt hör Leeder – dat klingt van wied un sied ... doröver freut sük elk un een.

Is Mai wurrn – „Ossiloooptied“! Verleden Dingsdag weer dat weer sowied: De Loopers van wied un sied hebbt sük up Padd maakt un rönnen van Leer bit an` t Meer na Bensorsiel. Mit vööl Bliedskupp sünd wi ünnerwegens in uns moi Ostfreesland.

Twee Johr Süük – twee Johr kien Ossilooop, dat is genoeg. Wenn wi dat nu nich weer in` t Loopen kriegt, denn kann ween – siendaag nich weer. Wat good, dat Edzard uns weer in` t Spoor kregen hett. Dat is nu ja nich so, dat wi in de verleden twee Johr van` t Loopen afkaamen sünd, nee, dat wiss nich. För uns alleen un mit Lüü, de een Sinns sünd, hebbt wi lopen. Bloss, wat uns fehlt hett, dat weer dat d`r ümto. Dat mitnanner un förnanner, dat Schnacken un van` nanner höörn, sük freun mit de Annern. Dat kunn` n spören, föhlen, ja sogor sehn – de Glückseligkeit van de Ossilooopers keek di tomööt, as wi uns na över twee Johr „Corona- Paus“ up den Sportplatz in Logabirum weersehn hebbt, Loopers, de all immer, un Loopers, de to` n eersten Mal d`r bi weern. Se weern na de eerste Törn in Holtland vull van dat, wat se soeben bi den Loop belevt harrn un wat de Loop mit hör maakt hett. Se könnt dat sülmt nich so recht begriepen un verstahn. Hör Hart hebbt se wied openslaaten. Jüstso as uns dat in de Apostelgeschicht bi Lukas to Pingsten vertellt wurrd: „Un se weern vull van den heiligen Geist un fungen an to vertellen -- elk up sien Aart.“ Mi dünkt, up all de Loopers, un nich bloss bi de, de nu weer dree Week dör Ostfreesland rönnt, hett Gott sien gooden Geist utgoten. Ok mi geiht dat so, -- immer wenn ik loopen doo, waar un wenn ok immer, maakt mi dat lebennig un free, mien Leven rieker an Leven, mien Leven rieker an Free un Freedom.

Ik kiek mi dat Bibelwoord för den Sönndag „Jubilate“ un de tokamen Week an: „Höört een to Christus, denn wurrd he een ganz neei` n Minsch; dat Olle liggt wied achter hüm, kiek an, t`is allens neei wurrn.“ Waar woll beter as bi` t Loopen kann ik dat Olle achter mi laaten un dat Neeije an mi heranlaaten.

Dorüm: Kumm un maak dien Hart wied apen. Laat Verdreet un Unrüst slapen. Gott sien Leevde, Gott sien Gnad is bi di van froh bit laat.

Eibo Eiben, Dunum